BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 14 december 1967

houdende toekenning van een tariefcontingent aan de Bondsrepubliek Duitsland voor sommige garens van vlokzijde (schappe)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(68/23/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op de bepalingen van het Protocol nr. IX betreffende onder meer garens van vlokzijde (schappe), dat als bijlage is gehecht aan het Akkoord van Rome van 2 maart 1960 inzake de vaststelling van een gedeelte van het gemeenschappelijk douanetarief met betrekking tot de produkten van lijst G, opgenomen in het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien de brief van 3 mei 1967 waarbij de Bondsrepubliek Duitsland voor het jaar 1968 heeft verzocht om toekenning van een tariefcontingent ter grootte van 160 ton tegen een recht van 1,25 % voor garens, geheel van vlokzijde (schappe), niet gereed voor de verkoop in het klein, bestemd voor de vervaardiging van naaigaren van zuiver schappe, van post ex 50.05 van het gemeenschappelijk douanetarief,

Overwegende dat garens van vlokzijde (schappe) vóór 1 januari 1961 in de Bondsrepubliek Duitsland werden ingevoerd met vrijdom van recht en dat het recht van het gemeenschappelijk douanetarief 7 % bedraagt, voorlopig verlaagd tot 5 %;

Overwegende dat in paragraaf 2 van het vorengenoemde Protocol nr. IX is bepaald dat, op het ogenblik waarop het recht voor ruwe zijde (post 50.02) krachtens paragraaf 4 van Protocol nr. VIII wederom zal worden ingesteld, de Raad eveneens een besluit zal nemen inzake de wederinstelling van de in het gemeenschappelijk douanetarief opgenomen rechten en inzake de eventuele toekenning van tariefcontingenten; dat uit paragraaf 4 van Protocol nr. VIII volgt dat het recht voor post 50.02 in het kader van artikel 28 wederom had moeten worden ingesteld indien de Raad op 2 maart 1966 had vastgesteld dat de produktie van ruwe zijde in Italië aan bepaalde voorwaarden voldeed;

Overwegende dat de Raad in een tijdens zijn zitting van 29, 30 en 31 mei 1967 aangenomen resolutie heeft vastgesteld dat in het huidige stadium niet kan worden besloten tot de wederinstelling van de in Protocol nr. VIII bedoelde rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor ruwe zijde (tariefpost 50.02); dat uit deze resolutie tevens blijkt dat bovenbedoeld recht in ieder geval niet wederom zal worden ingesteld voor het einde van de in artikel 8 van het Verdrag genoemde overgangsperiode; dat derhalve het door Duitsland ingediende verzoek in behandeling kan worden genomen voor het gehele jaar 1968;

Overwegende dat de door de aanvragende Lid-Staat verstrekte statistische gegevens met betrekking tot garens, geheel van vlokzijde (schappe), niet gereed voor de verkoop in het klein, ongeacht de bestemming, het volgende beeld te zien geven:

(in tonnen)

	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967 (6 maanden)
Produktie	— n i h i l —							
Invoer:								
— uit derde landen	288,4	236,4	236	202,8	172,2	166	172,5	68,1
— uit de E.E.G.	55,9	65,2	55,7	49,9	38,5	32,7	33,8	23,1

dat de cijfers betreffende de totale uitvoer niet in aanmerking kunnen worden genomen, daar zij betrekking hebben op garens van vlokzijde (schappe) vermengd met andere textielstoffen;

Overwegende dat in de Gemeenschap, behalve in Frankrijk en Italië, geen produktie van garens van vlokzijde (schappe) voorhanden is en dat de twee genoemde Lid-Staten niet in de gelegenheid zijn om

in de behoeften van de aanvragende Lid-Staat te voorzien; dat daaruit volgt dat de voorziening binnen de Gemeenschap onvoldoende is;

Overwegende dat het verzoek van de Bondsrepubliek Duitsland is gebaseerd op de omstandigheid dat haar voorziening voor een belangrijk deel afhankelijk is van invoer uit derde landen; dat, als gevolg van de aanpassingen van de nationale rechten aan de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, op de betrokken produkten bij invoer uit derde landen douanerechten worden gelegd, terwijl toch de met de bedoelde garens van vlokzijde vervaardigde produkten scherpe concurrentie ondervinden van overeenkomstige produkten van andere stoffen; dat, in verband met de bedoelde concurrentie, de industrie welke die garens van vlokzijde verwerkt mogelijk er niet toe komt de uit de aanpassingen aan het gemeenschappelijk douanetarief voortvloeiende douanerechten geheel door te berekenen in het stadium van de eindprodukten, zodat haar concurrentievermogen zou worden aangetast; dat derhalve de concurrentie in het stadium van de eindprodukten van die aard is, dat zij nadelige gevolgen voor de verwerkende industrie van de Bondsrepubliek Duitsland zou kunnen medebrengen;

Overwegende dat de toekenning van tariefcontingenten op grond van Protocol nr. IX ten behoeve van één enkele Lid-Staat een afwijking vormt van het normale tempo voor de geleidelijke totstandbrenging van het gemeenschappelijk douanetarief, ten einde de bezwaren weg te nemen die voor de voorziening van een Lid-Staat kunnen voortvloeien uit de geleidelijke overgang van het vóór de eerste aanpassing van de nationale rechten aan de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief toegepaste nationale tariefstelsel naar het stelsel van de Gemeenschap;

Overwegende dat de Commissie bij de uitoefening van haar beoordelingsrecht inzake tariefcontingenten Protocol nr. IX dient toe te passen met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 2, 3 en 9 van het Verdrag, en dat zij zich daarbij moet laten leiden door de in artikel 29 van het Verdrag vervatte aanwijzingen;

Overwegende dat die situatie aantoont dat de aanvragende Lid-Staat terzake aanmerkelijke bezwaren ondervindt die, mede in verband met de noodzaak om voor de voorziening van de Gemeenschap met betrekking tot de bedoelde basisprodukten te zorgen, voldoende grond schijnen op te leveren voor een afwijking van de gebiedende eisen ener spoedige totstandbrenging van het gemeenschappelijk douanetarief;

Overwegende dat tijdens een vergadering voor overleg, waaraan met name werd deelgenomen door de communautaire producenten en verbruikers van de betrokken produkten, de Bondsrepubliek Duitsland heeft verklaard dat 20 % van haar totale behoeften aan geheel uit vlokzijde bestaande garens bestemd is voor de weverij en 80 % voor de vervaardiging van naaigaren van zuiver schappe;

Overwegende dat uit de vorenstaande gegevens blijkt dat de totale invoer, overeenkomende met de totale behoeften aan garens van vlokzijde, van 1960 tot 1965 een aanhoudende daling te zien geeft; dat, na een herstel van de betrokken invoer in 1966, de totale invoer tijdens de eerste zes maanden van 1967 een geringe tendens tot daling vertoont, aangezien hij slechts een niveau van 91 ton bereikt, tegen 108 ton tijdens de overeenkomstige periode van 1966; dat extrapolatie van de op deze zes maanden van 1967 betrekking hebbende gegevens voor het gehele jaar wijst op een niveau van ongeveer 182 ton; dat evenwel een toetsing van dit getal aan het verbruik tijdens de drie voorafgaande jaren leidt tot de vaststelling dat het peil van het verbruik de laatste tijd schommelt omstreeks 200 ton per jaar en dat niets erop wijst dat dit peil niet zal worden bereikt in 1967; dat dit getal van 200 ton eveneens schijnt te kunnen worden aangehouden als het peil van het verbruik in 1968; dat de toepassing van het eerder genoemde percentage van 80 % op die hoeveelheid van 200 ton tot de conclusie leidt dat de totale invoer van geheel uit vlokzijde bestaande garens, bestemd voor de vervaardiging van naaigaren van zuiver schappe, in de Bondsrepubliek Duitsland in 1968 ongeveer 160 ton zal kunnen bedragen; dat met betrekking tot de invoer uit de Gemeenschap praktisch alleen Italië als leverancier in aanmerking komt en dat deze Lid-Staat heeft verklaard met zijn huidige produktie aan de voorziening van de Bondsrepubliek Duitsland in 1968 een hoeveelheid van 50 ton te kunnen bijdragen met betrekking tot de kwaliteiten bestemd voor de vervaardiging van naaigaren van zuiver schappe; dat er aanleiding is om die raming als uitgangspunt te nemen, gezien onder andere het feit dat extrapolatie van de gegevens met betrekking tot de invoer uit de Gemeenschap tijdens de eerste zes maanden van 1967 voor het gehele jaar wijst op een niveau van ongeveer 46 ton; dat voorts het peil van 50 ton al is bereikt of overschreden tijdens de voorafgaande jaren; dat bovendien opgemerkt moet worden dat in verhouding tot 1960, het laatste jaar waarin geen enkel tariefcontingent voor de betrokken garens geopend werd, de invoer van deze garens uit de Gemeenschap in het algemeen geen sterkere daling heeft te zien gegeven dan die uit derde landen; dat op dit punt zelfs opgemerkt mag worden dat, met name op basis van de gegevens betreffende de eerste zes maanden van het jaar 1967, een aanzienlijke toename verwacht mag worden van de invoer uit de Gemeenschap ten opzichte van het peil van de invoer uit derde landen tijdens dezelfde periode dat in 1967 waarschijnlijk het laagste zal zijn van de afgelopen jaren; dat derhalve voor enige verplaatsing van bedrijvigheid ten nadele van andere Lid-Staten als gevolg van de toekenning van het tariefcontingent niet behoeft te worden gevreesd; dat onder deze omstandigheden de grootte van het tariefcontingent op 110 ton komt;

Overwegende dat bij de vaststelling van het in het kader van het contingent toe te passen recht rekening dient te worden gehouden met de bijzondere, hierboven omschreven situatie van het betrokken produkt en met het bij de totstandbrenging van de douane-unie bereikte stadium; dat voorts is bepaald dat die douane-unie in 1968 zal zijn voltooid; dat bovendien opgemerkt moet worden dat de met de betrokken garens vervaardigde eindprodukten zeer courante consumptieartikelen zijn; dat het op grond van die overwegingen dienstig mag worden geacht aan het tariefcontingent voor de betrokken garens een recht te verbinden dat gelijk is aan 40 % van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief; dat de aanvragende Lid-Staat met betrekking tot de in deze beschikking bedoelde produkten geen gegevens heeft verstrekt, die voldoende grond opleveren om bij wijze van uitzondering het aan het contingent verbonden recht op een lager niveau vast te stellen; dat een berekening op de vorengenoemde basis voor het contingent een recht oplevert ter hoogte van 2 %;

Overwegende dat uit de algemene situatie van de betrokken produkten, waarvan de voornaamste aspecten hiervoren zijn beschreven, kan worden afgeleid dat het aldus vastgestelde tariefcontingent niet een zodanige omvang heeft dat voor verplaatsing van bedrijvigheid ten nadele van andere Lid-Staten moet worden gevreesd, met name doordat de concurrentieposities in het stadium van de eindprodukten zouden worden vervalst;

Overwegende dat uit de geleidelijke totstandkoming van de gemeenschappelijke markt volgt dat de Lid-Staten op de invoer uit de andere Lid-Staten een douanestelsel toepassen, dat op zijn minst dezelfde voordelen biedt als het op de invoer uit derde landen toegepaste stelsel;

Overwegende dat tariefcontingenten op grond van Protocol nr. IX, mede in verband met hun hiervoren omschreven functie, slechts mogen worden toegekend om in de eigen behoeften van de verwerkende industrie van de betrokken Lid-Staat te voorzien, met uitsluiting van wederuitvoer in ongewijzigde staat,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Aan de Bondsrepubliek Duitsland wordt een tariefcontingent tegen een recht van 2 % toegekend voor haar invoer uit derde landen van voor verwerking op haar grondgebied bestemde garens, geheel van vlokzijde (schappe), niet gereed voor de verkoop in het klein, bestemd voor de vervaardiging van naaigaren van zuiver schappe, van post ex 50.05 van het gemeenschappelijk douanetarief, tot een hoeveelheid van 110 ton.

Het recht dat toepasselijk is op de in het kader van dit tariefcontingent ingevoerde produkten mag evenwel in geen geval lager zijn dan het recht, dat op de betreffende produkten wordt toegepast wanneer deze uit de andere Lid-Staten worden ingevoerd en vergezeld zijn van een certificaat inzake goederenverkeer.

Artikel 2

Deze beschikking geldt voor de periode van 1 januari 1968 tot en met 31 december 1968.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Brussel, 14 december 1967.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY